

ת"פ 27373/05/12 - מדינת ישראל נגד יובל זקן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 27373-05-12 מדינת ישראל נ' זקן

בפני
בעניין: כב' השופט ירון מינטקביץ
מדינת ישראל ע"י עו"ד שחר מלול

המאשימה

נגד

יובל זקן ע"י עו"ד חן הולנדר

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות ועושיק.

על פי עובדות כתב האישום, במהלך שנת 2006 נוצר קשר בין הנאשם לבין מר אברהם באבזאדה (להלן: **המתלונן**), אשר התפלל יחד עמו באותו בית כנסת.

במהלך שנת 2009 זיהה הנאשם כי המתלונן הוא אדם דל יכולת ותמים, והחליט לנצל זאת על מנת להוציא ממנו כסף במרמה. לשם כך, נפגש הנאשם עם המתלונן ביום 15.3.09 ואמר לו בכזב, כי הוא מנהל בחברת "עמיגור", המספקת דיור ציבורי למעוטי יכולת, וכי יוכל להקצות לו דירה בת שלושה חדרים בבנין חדש, אם ישלם לו סכום של 5,000 ש"ח. באותה העת, התגורר המתלונן עם אשתו בדירה בגודל 25 מ"ר של חברת "עמיגור". בעקבות מצג השוא, העביר המתלונן לנאשם סכום של 8,000 ש"ח.

לאחר מכן, במהלך התקופה שעד יום 9.12.09, דרש הנאשם מהמתלונן סכומי כסף נוספים, כביכול על מנת לקדם את קבלת הדירה. המתלונן, בשל חוסר הבנתו ותמימותו, האמין לנאשם והעביר לו סכומי כסף שונים מעת לעת. ביום 9.12.09 אמר הנאשם למתלונן כי יוכל להכנס לדירה תוך מספר ימים, אם ישלם לו סכום של 7,000 ש"ח.

במהלך התקופה, לקח המתלונן הלוואות מאנשים שונים ונקלע לחובות, על מנת לשלם לנאשם את סכומי הכסף אותם דרש. סך הכל, קיבל הנאשם מהמתלונן במרמה סכום כולל של 169,990 ש"ח, תוך ניצול חוסר הבנתו ותמימותו, ובשל כך הורשע בעבירות של קבלת דבר במרמה ועושיק.

הודאת הנאשם באה בעקבות הסדר דיוני, במסגרתו הוסכם על תיקון כתב האישום, בדרך של הפחתת סכום המרמה ל-140,000 ש"ח, בכפוף להפקדת סכום של 50,000 ש"ח על ידי הנאשם כפיצוי למתלונן. חרף ההסדר, סכום הכסף לא הופקד, ועל כן יגזר דינו של הנאשם על פי האמור בכתב האישום המקורי. לא היתה הסכמה בין הצדדים בענין העונש, אך הוסכם, כי בטרם שמיעת הטיעונים יתקבל תסקיר שירות המבחן.

להשלמת התמונה יאמר, כי בתחילה דנה בתיק כב' הש' מאק-קלמנוביץ, אשר לפניה הודה הנאשם והורשע. בשל אילוץ של בית המשפט, הועבר התיק אלי לשמיעת טעונים לעונש ומתן גזר הדין. אגב כך, גם הוחלף יצוג הנאשם. לאחר העברת התיק והחלפת היצוג ביקש הנאשם לחזור בו מהודאתו - ובקשה זו נדחתה על ידי (ר' החלטה מיום 27.1.15).

עמדות הצדדים

ב"כ המאשימה שם דגש על חומרת העבירה, ובמיוחד הבחירה בקרבן חלש ותמים, סכום הכסף המשמעותי שנגזל מהמתלון והנזק הכבד אשר נגרם למתלון.

במסגרת טיעונו הציג ב"כ המאשימה הצהרת נפגע עבירה ואף העיד את המתלון. מדברי המתלון עולה, כי לקח הלוואות על מנת לשלם לנאשם את הסכומים אותם דרש, וכיום רובצים עליו חובות כבדים. כן עולה, כי בשל ההסתבכות הכלכלית איבד מקום עבודה ונאלץ לעבוד בעבודות פיזיות קשות. כיום, בשל בעיות בריאותיות אין המתלון מסוגל לעבוד ומתקיים מדמי אבטלה.

לאור אלה, ביקש ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש של 30 חודשי מאסר וכן פיצוי למתלון.

ב"כ הנאשם שם דגש על הודאתו, אשר הביאה לחסכון ניכר בזמן. לדבריו הארוע הוא מעין סכסוך אזרחי בין הנאשם למתלון, והנאשם אינו חולק על חובו למתלון ואף מעוניין לפרוע אותו. עוד הוסיף, כי הנאשם מוכן לשעבד מכונית של אימו לזכות המתלון או למכור אותה, על מנת לשלם חלק מחובו.

לאור אלה, ביקש להשית על הנאשם עונש שלא יעלה על מאסר שירוצה בעבודות שירות.

הנאשם ביקש לומר את מילתו. בדבריו אמר כי חונך על ערכים של יושר ולא ביקש לרמות את המתלון וכי אינו חולק על חובו למתלון ומעוניין להחזיר לו הכסף. עוד הוסיף, כי המתלון אמר לו כי הוא אמור לקבל כסף מאחיו שבחו"ל ולא ידע כי לוקח הלוואות.

ביחס לנסיבותיו האישיות סיפר, כי הוא אב לשני בנים, אשר אחד מהם שירת שירות צבאי כלוחם והשני מעוניין לשרת כלוחם, וכי התגרש לאחרונה מאשתו. עוד אמר, כי אחיו נפטר לאחרונה והוריו תלויים בו.

לאור אלה, ביקש להמנע מלהשית עליו מאסר.

מתחם העונש הולם

מעשיו של הנאשם קשים וחמורים - ובעיקר מכוערים. הנאשם הוציא מהמתלון במרמה סכומי כסף שונים, המצטברים לסכום כולל של כ- 170,000 ש"ח. המרמה נעשתה תוך ניצול מצוקתו של המתלון, תמימותו וחוסר הבנתו, תוך פיתוי בהבטחות כוזבות כי הנאשם ידאג לו לדירה משופרת מזו בה התגורר. גם אם אתיחס למכלול מעשי הנאשם כאל מעשה עבירה אחד, הרי שהמעשה כלל מצגים כוזבים רבים, וקבלת סכומי כסף שונים ונפרדים, לאורך תקופה של כתשעה חודשים, והדבר משווה למעשים חומרת יתר. הנאשם הוליד את המתלון בכחש לאורך תקופה ארוכה, עד אשר הוציא ממנו כל אשר ניתן היה.

המתלון העיד לפני. מדובר "באיש תמים ופשוט ועייף וחלש". בעיקר בלט הפער בינו ובין הנאשם, אשר התרשמתי

ממנו, כי הוא מהיר לשון ומחשבה. כמו כן, המתלון איש קטן מידות ואילו הנאשם גדל גוף וחסון. פער הכוחות בין השניים זועק לעין כל, ולא הותיר למתלון שום סיכוי מול הנאשם, אשר עשה בו כחפצו.

סכום הכסף אותו איבד המתלון, 170,000 ש"ח, הוא סכום נכבד ביחס לכל אדם. ביחס למתלון, אשר התגורר בדיר ציבורי והתפרנס בדחק, מהיד אל הפה, מדובר בסכום עתק, אשר מאובדנו לא התאושש - וספק אם יתאושש ממנו בעתיד.

מעשי הנאשם פגעו פגיעה קשה בכל הערכים עליהם על בית המשפט להגן: הנאשם ניצל דלותו וחולשתו של המתלון בצורה צינית ומכוערת, גזל ממנו סכומי כסף נכבדים והותירו חסר כל, ואף פגע בכבודו, בכך שהוליכו שולל עת ארוכה. כמו כן, הנזק אשר נגרם למתלון כתוצאה מהמעשים כבד מאוד. המדובר במעשים המעידים על תאוות בצע חסרת גבולות ומעצורים ואדישות לסבל הנגרם לזולת.

לאור כל אלה, מתחם העונש ההולם את העבירה נע בין שנת מאסר בפועל לשלוש וחצי שנים כעונש עיקרי וכן פיצוי למתלון וקנס כספי.

נסיבות אשר אינן קשורות בעבירה

הנאשם יליד 1971. לחובתו הרשעה בעבירת אלימות משנת 2012, וכן הרשעות ישנות נוספות, אשר אינן רלוונטיות.

לאחר הרשעת הנאשם הוזמן תסקיר שירות המבחן. ביום 26.11.14 הודיע שירות המבחן, כי לא עלה בידו לערוך תסקיר, בשל חוסר שיתוף פעולה של הנאשם, אשר לא הגיע לפגישות אשר נקבעו לו.

לדברי הנאשם בישיבת הטעונים לעונש, הוא אב לשני ילדים וגרוש מאשתו. עוד אמר, כי אחיו נפטר לאחרונה והוריו תלויים בו.

מאז ביצוע העבירות חלפו כחמש שנים. גורם מרכזי לחלוף הזמן הוא הגשת כתב האישום שנתיים וחצי לאחר ביצוע העבירות.

דין והכרעה

לזכות הנאשם זקפתי הודאתו במיוחס לו, חלוף הזמן הניכר מאז המעשים והעובדה כי אין לחובתו הרשעות משמעותיות ולא ריצה עד היום עונש מאסר. כן הבאתי בחשבון הפגיעה במשפחתו כתוצאה מהעונש אשר יגזר עליו.

לחובת הנאשם זקפתי קבלת האחריות החלקית ובעיקר את העובדה שטרם פיצה את המתלון על נזקיו. התקשיתי לישוב את טענותיו של הנאשם, כי אינו חולק על חובו לנאשם והצהרותיו על רצונו לפצות את הנאשם ועל נכונותו למכור מכונית של אמו, עם העובדה שחמש שנים מאז ביצוע העבירות ולמעלה משנתיים וחצי מאז הגשת כתב האישום, עדיין לא ראה לפצות את המתלון. במיוחד דברים אמורים בשים לב למצבו המחפיר של המתלון, החי בדלות וכורע תחת חובות בעטיו של הנאשם. קשה שלא להגיע למסקנה כי דברי הנאשם נאמרו מן הפה ולחוץ, ללא כל כוונה אמיתית מאחוריהם - שלא בשונה ממצגי השוא מושא כתב האישום.

אוסף, בהקשר זה, כי גם לאחר שמיעת הטעונים לעונש נתתי לנאשם הזדמנות נוספת להפקיד סכום כלשהו לשם פיצויו

של המתלונן - ועדיין הדבר לא נעשה. אפילו סכום סמלי לא ראה הנאשם להפקיד, על מנת לגבות הצהרותיו בדבר רצונו להטיב נזקי המתלונן במעשים של ממש.

לאור כל אלה, ראיתי להשית על הנאשם עונש הנמצא במרכזו של מתחם העונש ההולם וכן פיצוי למתלונן. בקביעת הפיצוי הבאתי בחשבון, לצד הנזק הכספי הישיר, גם את נזקיו הלא ממוניים של המתלונן. אני ער לכך שהפיצוי אותו קבעתי נמצא קרוב לרף העליון שבחוק, ולכך שהמתלונן לא פעל באופן עצמאי לגביית נזקיו. עם זאת, אך לאור התרשמותי מן המתלונן לא ראיתי כי יוכל להפרע מן הנאשם בדרך אחרת.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שנתיים מאסר בפועל. תחילת ריצוי העונש ביום 12.7.15.
- ב. חמישה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירה שיש בה יסוד של מרמה, זיוף או עושק תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ג. קנס בסך 30,000 ש"ח או ששה חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.7.15.
- ד. פיצוי למתלונן אברהם באבזאדה, עד תביעה מס' 1, בסך 220,000 ש"ח. הסכום ישולם עד ליום 1.7.15.

הנאשם יתאם כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר בטלפונים 08-9787336 או 08-9787377. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב עד השעה 9:00 במתקן המעצר במגרש הרוסים בירושלים עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, ט' סיוון תשע"ה, 27 מאי 2015, במעמד הצדדים.